

24

שנה ליצאת העלון

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידן זובר ארליך שליט"א

גיליון מס' 759

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה זובר ז"ע

פרשת יתרו כ' שבט תשע"ז – נא לא לעין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

אמרותינו

ומשה עלה אל האלקים וגוי'

היא עומדת עד לנו ولבנינו עד עולם, כי העקידה עצמה אינה נשבה כל כך לנסיון גדול לערך מעלה א"א ע"ה, ב رغم כי ה' דבר בו – "קח נא את בֶּן־גּוֹי", והרי כמה וכמה קדושים מסרו נפשם גם כי לא דבר ה' בם, רק ש אברהם אבינו ע"ה עשה זאת בזריזות נפלאה להראות שמחתו וחפציו למלאות רצון קונו ולעשות נחת רוח ליווצרו". וכך מובא בספרים אודות הארייז"ל שכ' העליות שזכה להן, באו לו

פירוש דרש"י: "כל עליותינו בהשכמה". ניתן לומר על דורך, שככל העליות שנעלו משה רבינו ע"ה באו לו על ידי ההשכמה שהשכים והזרז' לעבודת ה', כמו שתכתבו: "ישיכם אברהם בבורך" ומה זה חוץ לשורין מקדים למצוות, ועל דרך מה כתוב באגדה ק' בספר התניא על נסיון העקידה וזה לשונו: "זריזותי" דברם אבינו ע"ה

כתב לאירועי השבוע

יגדי תורה ויאדר

היתה פעם קבוצת כדורי גל מצלילה ביתר. כל שח乞ינה הפכו לכוכבים בתוך תקופת קצחה קצחה בשל נצחונותיה עובדה זו גרמה לכך שרבים רצו להצטרף לשורותיה. ואולם לא כולם אכן החלו לעמוד בקריטריונים התובעניים שלה. וכך קרה שאטאט במספר מסוימים של נושרים מהקבוצה התאגדו יחדיו והחליטו להקים ארגון שם לו למטרה לקעקע ולהכפיש את קבוצת

מיר - היכל הישיבה

הכדורגל הזאת, הם החלו להשמש ולהוציאו דיבבה אודות שח乞ינה. טענתם הייתה שקבוצת הכדורגל הזאת מתפוררת ומתפרקת ובכדי לאמת את שקרם הציגו עצם בטור ראייה לצדקת דבריהם. "אילו לא הייתה מתפוררת קבוצת הכדורגל הזאת" טענו בלהט "לא היינו פורשים ממנה". וכן ניהלו תעמולות כזב שהתבססה על מרמה, שקר וסלוף האמת.

עד כאן המשל והنمешל: התקשות (אם תרצו ה"תשקרים") החופשית הchallenge לעורך

המשך בעמוד אחרון

העיקר הוא המעשה

הרשותי אז מצוין...

החל לתחקור את הנופל ולשאול אותו: "כיצד הרשות לפני שנפלת?" הרשותי אז מצוין" השיב הנופל כשהחכב נשם בכו. "אם כן" הגיב "המסיע" "אם אתה טועה שהרשות אז מצוין, אני יכול להفرد ממך בעת לשולם". ועוד לפניו שהנופל מעכל את מה שקרה אליו, נעלם "המסיע" מהמקום ממשארו לבדו, שרווע על המדרוכה. סיפור זה, היה מסביר הרב, אינו אלא משל והנמשל: בשעת התהווודיות לא נוכח לעיתים לבחורים לשמע דברי תוכחה ומוסר. וגם לkom לעוזב באמצע דברי התוכחה את התהווודיות, לא נעים להם. אז מה עושים אותם הבחורים? הם ממתינים לרגע מסויים בו הדיבורים בתהווודיות נסובים על עניינים שמחים ואז הם קמים ונושאים את רגליהם מהמקום, כשהאוירה שמחה ובלתי מוחיבת.

צועד לבתו בשכונות בת ים אונגרין ביום שלג

כל המעווניין לקבל את העלון
"שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו
פונה לכתובות המיל:
shimovetechi@gmail.com

העלון נתן לראות בע"ה זובר שליט"א
בכדי להתיעץ בנושא חינוך ילדים, שלום בית ועוד יתקשרו לטל. 5828284-5828284

7 **ה קורה השבוע .. נגשתי להתפלל באחד מבתי הכנסת ביישלים ואז ניגש אליו יהוד מכובד, ואמר שברצונו לספר לי סיפור אודות הגה"ץ רבי משה זובר ז"ע".**

ובתוර הקדמה, החל לתאר את התהווודיות שהרב ובריה עורך עם תלמידיו ושותפיו לקחו. בשעת התהווודיות, פניו היו מאדים כסלק ונראה היה עלי שהוא משיל עצמו מעצמיו את חומריו ונדבק באלוקות בעוצמה שקשה לתארה במילים. שני הנושאים שעיליהם הוא היה מתעכב במיוחד בשעת התהווודיות היו – עד כמה חשוב להתפלל במתניות ובධוגשת כל מילה ומילה וכן ש回忆zeit זכרו שלבזון את זמןנו זמינו בנסיבות הדיבורים על דברים בטלים, אלא להזכיר את מירב ומיטב הזמן ללימוד התורה ולהתפללה.

אחד הסיפורים שהיו שגורים על פיו בזמן

התהווודיות היה הסיפור אודות היהודי שנפל

ברחוב ושיוע לעזרה. והנה לאחר שעלה ארוכה

של צעקות נואשות, ניגש אליו סוף סוף מישחו

ושאלו למצו. היהודי השורע על המדרוכה גננה

מכבים והושיט ידו לעבר זה שניגש אליו בכדי

שיימדו על רגלו. ואולם הלה במקומות לסייע לו,

הדלקת נרות סוכאי שבת

ירושלים:	4.34
תל-אביב:	4.49
חיפה:	5.49
באר-שבע:	4.39
רביבון תם:	6.28
4.50	

לקט של הדברים הכתובים בגלגולות אלה וושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיבו 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה זובר שליט"א

www.veber.co.il

על ידי שמחה של מצוה. ועל פי זה ניתן גם לחתם טעם לכך שאת השור"ע או"ח פתח מרדן הבית יוסוף ז"ל במלילים: "יתגבר כاري לעמדו

שאלות קצרות ותשובות בצדן:

1. מדוע נכתב על יתרו שהיא חותן מדין וрок לאחר מכן ציין שהוא חותן משה? הרי להיות חותן משה זה יותר גדול לכואורה? תשובה: מושום של מורת הזכות הגדולה להיות חותן משה, יותר חשוב לצין את העובدة שהוא עשה תשובה והפק מכחן מדיין לגר צדק שmekash לקלbet את התורה.

2. "וישמע יתרו... את כל אשר עשה אלוקים למשה ולישראל... כי הוציא ה' את ישראל ממצרים". ציריך להבין ולדיביך: א. מדוע לא נכתב שם את משה הוא הוציא ממצרים? ב. מדוע ליד שמו של משה כתוב "אלקים"? ה. המורה על מידת הדין ואילו ליד שמו של ישראל כתוב שם ה' - המורה על מידת הרחמים?

תשובה: א. משה הרוי היה משבט לוי - שלא עבר בפרק ולכנן עיקר ההצלה מצרים היתה עבורה ישראל ולא עבورو. ב. הקב"ה מדקק עם הצדיקים כחות השערה, (עיין בבא דר' נ' ע"א) במעשה אודות נחונニア חופר בורות) ועל כך מורה השם אלקים - מידת הדין, מה שאין כן לגבי כל עם ישראל שעמו הוא מתנהג במידת הרחמים.

3. "ויהי יתרו חותן משה את ציפורה משזה". מדוע נכתב שהוא היה חותן משה ולא נכתב במפורש שציפורה הייתה ביתו? תשובה: כי מהרגע שציפורה התתנה עט משה, היא עצמה מרשות אביה ונתחיבה לבב את בעלה - משה ולכנן ציריך להזכיר את העובדה שכעת היא אשתו של משה, וממילא מובן שהיא יצאה מרשות אביה לרשות בעלה.

4. "ויהי יתרו חותן משה את ציפורה... ואת שני בנייה... ויבוא יתרו חותן משה ובניינו ואשתו...". מדוע כשיתרו לך את ציפורה מזוכרים הבנים לאחר אזכור שמה של ציפורה ואילו לעומתו כשבאו למשה, הבנים כן מזוכרים לפניה?

תשובה: כתוב על עשייו הרשע שקדום DAG לקחת את נשותוי, ולאחר מכן מכך DAG לבניינו ואילו יעקב הצדיק DAG קודם לקחת את בניינו ואחר כך את נשותוי. לכן יתרו שבא מהתרבות של עמי הנכර היה רגיל לדאג קודם לנשים, אך כשהגע למשה - מיד הוא הבין שציריך לשנות את סדרי העדיפויות ולדאוג לבנים לפני הנשים.

בבוקר לעבודת בוראו", כי זה עזה טובה לעבודת ה' במשך כל החיים. (מתוך הספר "ריטם משה" להג"ץ רב משה ובר זיע"א)

הוראה למעשה

אדם מצווה לחדש חידושי תורה בשבת
(cmbowar barerikot zo'oh'k chalak g' d'ku'd).

המקור בפרשה: "כבד את אביך ואת אמך" וסמק לו "זכרו את יום השבת לקדשו". זה לשונו של רבינו האר"י ז"ל ב"שער הפסוקים": "כאדם חדש דברי תורה בעזה" ז' ביום השבת - מעתרים לאביך כמה עטרות בעזה" ב' וזהו: "זכרו את יום השבת לקדשו" לחדש

בעוני הפרשה

"ויסעו מרפידים וייחנו במדבר סיני"

פירש רשותי: "מה באיתן למדבר סיני בתשובה, אף נסיעתן מרפידים בתשובה". וכך נשאלת השאלה: היכן למדים שביאיתן למדבר סיני היהתה בתשובה? את התשובה כך ניתן למצוא בפירושו של רש"י על הפסוק "ויחן שם ישראלי" שמופיע לאחר מכן, וזה לשונו: "כאיש אחד בלב אחד".

ניתן לפרש את דבריו אלה של רש"י על פי התלמוד הירושלמי (מס' נדרים פרק ט' הלכה ד') וזה לשונו: "כתיב - לא תקום ולא תטוור אתبني עמך, הייאק עבידי? הוּא מקטע קופד ומחת סכינה לידי, תחזור ותמחה לידי?".

הירושלמי מפרש טעם המקרא דרךispiel: הרוי זה דומה למי שמחתק בשרכין והכח הסcin את ידו, האם יעלה על דעתך לחזור ולהclock את היד שהכתה בסcin את ידו והאחרת ולנקום נקמת היד שהוכחה?! והכי נמי אמרה התורה: "ואהבת לרעך כמוך", ככלומר שככל ישראל הם כמו איש אחד ולא להסתפק רק בכך שלא משלים לחבירו כפועלוلالא טוב ח"ז, אלא אדרבה עליו להשתדל לגרום לחביבים - טובות, וכמו שכתוב בזוהר - ללמידה מוסף עם אחיו. (תניא פרק י"ב). ובהתנהגות זאת מקיים האדם מצות עשה של לדבקה בו, וכמו שאמרו ר' ז"ל: "מה הוא רחום אף אתה רחום" וכו'.

"עשרת הדברות שבולחות היו כתובות, חמישה כנגד המש. חמישה כנגד כבוד הברוא וחמש לטובות האדם, כי לכבוד הברוא צוה לכבד את האב המשותף ביצירה ונשאו חמש לאדם בצרכו וטובתו". (שלח'ק בשם רמב"ן)

על זה נאמר - שני שדי' כשניהם עפרים תאומי צביה, שני שדי' - על שם הלוחות, תאומי צביה שהן מכוננות במידה אחת וחמש דברות. "אנכי" - כנגד לא תרצח", שהרוצה מעט את הדמות של הקב"ה.

"לא יהיה לך" - כנגד לא תנאף", שהזהונה אחר עבודה זהה - דרך אשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים.

"לא תעשה" - כנגד לא תגנבו", שהגונב סופו להשבע לשקר.

"זכור" - כנגד לא תענה", שהמחלל את השבת מעיד שקר בבוראו לומר שלא שבת במעשה בראשית.

"כבד" - כנגד לא תחמוד", שהחומר סופו להוליד בן שמקלה אותו ומכבד מי שאינו אביו. (רש"י שה"ש ד' ה')

"לא תרצח"

בידך או בלשונך להעיד עליו שקר להמיתו, או להיוות רכילד, או לחתם עזה רעה בזדון שתடע שירഗ, או שנגלה לך סוד שתוכל להצילו מן המות אם תגלחו לו, ואם לא גלית לו אתה כמו רוצח. (אבן עזרא)

"נקים אנחנו כל בית ישראל"

העדים. אבל למרות הכל, האווריה ברוחב נותרה עוינית וארסית

לאחר יותר משנתים נפתח המשפט בעיר קייב. המתח שהצטבר בקרוב היהודים, הגיע לשיאו. בתים הכנסת ברחבי אוקראינה ורוסיה מלאו ביוזדים שנאספו להפיל תחילת ולבקש על נפשם מאות השוכן במרומיים.

לאחר יותר משנתים נפתח המשפט, ולבסוף הגיע יום הsentence, בראשות עורך הדין גרוונברג, הצלחה את אט למוטט את חומת התביעה השקרים. עד מהרה נתגלו סדקים עבים בעדיות העדים. אבל למרות הכל, האווריה ברוחב נותרה עוינית וארסית. איש לא היה מוכן לצנן את תאות הנעם, שלובתה במשך שנתיים רצופות.

בחודשים התנהל המשפט, ולבסוף הגיע יום ההחלטה. חבר המשובעים, שלא היו אלא אנשים פשוטים ובוראים בכל הקשור לנושאי דת, היו אמורים לחזור את דין של ביליס. אולם בבית המשפט היה מלא יהודים וגויים כאחד, והאווריה הייתה טעונה מאין כmoה.

"הביטו בחalon האמת שחברי הסנגוריה פתחו לפניכם בחומרה השקר אשר בשונאי עם ישראל"

נאומו של התובע היה מלא ארס ושנהה. הוא השתדל לדבר בסגנון מכיל, שיטיל את האשמה על כל היהודים. לאחר מכן בא תورو של גרוונברג. במילים חדות כתער, בשפה קולחת ומתווך אמות פנימית, סיכם את טיעוני ההגנה. את דבריו סיים במילים הבאות: "הביטו בחalon האמת שחברי הסנגוריה פתחו לפניכם בחומרה השקר אשר בשונאי עם ישראל, כדי להאשים איש חף מכל עווון ופשע. מקצת הארץ ועד קזיה ישמע קול שבועתי: נקיים אנחנו, כל בית ישראל, ונקי מענדל ביליס מהעלילה הנוראה עליילת הדם. שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד".

חבר המשובעים פרש להתייעצות אחרונה. עיבור שעלה קללה הושלך הס באולם. נשיא בית הדין עמד לקרוא את פסק הדין. המתח בחלל בית המשפט הגיע לשיאו. והנה נשמע קולו של הנשיא: "בית הדין מצא את היהודי מענדל ביליס זכאי. מענדל ביליס חופשי". פרץ עז של מחיאות כפיים נרגשות נשמע מכל עבר. אנשים קרואו: "יחי בית הדין, ייחי!". חייש מהר פשתה השמوعה ברחבי אוקראינה ורוסיה, וליהודים הייתה היתה הרוחה והישועה. (מתוך הקלטת "שמעו ותהי נפשכם")

אחר הצלicho' לאטר' עד לרצח, מדליק הפנסים ברוחב, שטען כי ראה את מענדל רודף אחרי הנער. בתוך זמן קצר מצא עצמו מענדל האומלל מאחוריו סורג ובריה.

מנחם מענדל ביליס זל

בהשפעתו של הרב ניאוט עורך הדין היהודי אשר גרוונברג, גאון בתחומו ובבעל שם עולמי, קיבל את התפקיד

כעת התפנו הכל לעסוק במניעי הרצח. כמרים מלומדים ידעו בספר, כי היהודים עושים שימוש עתיק יומין בדים של נערים נוצרים, לצורך אפיית מצות לחג הפסח. אט עט נעשה האיום על יהודי אוקראינה ורוסיה ממשי יותר. ועוד.

משמעותו של ביליס בבקשתו לשוכר עבورو עורך דין, אך לא נמצא מי שיטס ליטול עליו את המשימה. כולל היה ברור שהזו ניק סבו ביותר, שנוסף על הצורך להפריך את עצם העיליה, היה צריך לעמוד מול גל הסתה של החיבור והתקשרות.

ראשי הדרות רוסיה, ובראשם רבי שלום דובער שנייאורסון, האדמו"ר מליבובאויטש נ"ע, נכנסו לעובי הקורה. בהשפעתו של הרב ניאוט עורך דין היהודי אשר גרוונברג, גאון בתחומו ובבעל שם עולמי, קיבל את התפקיד. במקביל בחור הרב כי כמה רבנים שתפקידם היה להוכיח את היסולופים שנعوا על ידי הקרים בנסיבות הנסיבות בכל הנוגע לאיסור אכילת דם. ביליס,

זה היה ימים ספורים לפני חג הפסח בשנת תרע"א. גופתו של ילד רוסי בן שטים עשרה נמצאה מוטלת במערה זנואה מחוץ לשוב. חוקרי המשטרה קבעו, כי הגופה היא של הנער אנדריי יושצ'ינסקי, שנעדך לפני מה ימים מבית הוורי שבספאטי קייב, חקירת השוטרים הובילה אל קבוצת פשע מקומית, וממצאה אף הצביע על דמות מסוימת כאחראית לרצח.

אלא שהוא שנראה היה כסיפור בעל אופי פלילי, הפך עד מהרה לפרשה מסובכת ואומללה, שצברה עם הזמן ממדים בין לאומיים. תושבי אוקראינה, והעתונות האוקראיניות בראשם שאהבת ישראל לא הייתה מתחומותיהם הבלתיות, החליטו לנצל את רצח הנער למטרות אנטישמיות. כך החלה להירקם עלילת הדם הקрова ביותר לזמןנו.

העיתונים התחרו ביניהם בתיאור פרטי הרצח, תוך שהם עושים שימוש בזיהויים מורושים בעדיות שקריות ובדמותם הפורע

העלילה התהילה ממשמעות כי היהודי ביצע את הרצח, וכי הדבר נעשה למטרות דת. לקרה מועד קבורת הנער הפיז ארגן אנטישמי ושמו 'המאה השחורה', דפי תעמוללה בהם הציגו על היהודים כעומדים מאחוריו רצח הנער, והארגון אף קרא לנקמה ביהودים. מסע ההפגנה היה עד מהרה להפגנה אנטישמית, רוויות אש נשאה ותאות נקם.

בימים הבאים הוסיפה העיתונות ללחוש בקדירה. העיתונים התחרו ביניהם בתיאור הרצח, תוך שהם עושים שימוש בזיהויים מורושים בעדיות שקריות ובדמותם הפורע. הכתמים בכניםות הציגו אף הם למתקhalt המסתתרים, וההמון המושת הסתובב בחוזות הערים צמא לנקמה, ממתין לגפרור שיצית את הבURAה.

בнтימים הוגשה למועצה הנבחרים, ה'דומה', שפעלה לצד השלטון הצארי, עצומה הקוראת לחקירה מחודשת של הרצח, ש"כל הסימנים מראים כי בוצע על ידי היהודים למטרות דת". צוות החקירה, שהבין למה מצפים מהם, החל לפעול בכיוון הרצוי. בוקר אחד ידעה העיתונות לספר, כי הרוצה היהודי נתפס ושמו מענדל ביליס.

ביליס זה, צער לבן עשרים ושש, היה פועל פשוט ותמים בבית חרושת לבנים, שכון לא הרחוק ממוקם מגורי הנער הנרצח. החוקרים

עד מהרה נתגלו סדקים עבים בעדיות

אש בוערת בקוצק – הלא כתוב "לא תגנוב"

כאן. מיד סגר את הגمراה, והלך למקום התנור, והכאה את ידיו זו בזו, וככומה מעשים מוזרים, כדי שיחשבוהו למבוהל. פנה אליו המלמד ואמר: יודע אני שכ"ל "שגעון" הוא כדי לרמות בני אדם, אבל אותן לא תרמה, כי הרבי הקדוש מלובלין ציווה עלי להבהירן אליו.

לא אישר הבוחר, ונסע מיד ללובלין. הרוב הצדיק בעל "שפט אמרת" מג'ור ז"ל סיפר, כי כשהבא בפעם הראשונה לקובץ, ראה שככל צרכי הבית אצל הרבי מתנהגים שלא בסדר ובלי השגחה, והיה נעדר כמו פעםיים איזה חפץ מן הבית על ידי גניבתה, והמשמש ר' פייבל היה צוח על הרבנית בזוז הלשון: ולמה לא יגנבו, כשהaccel "הפרק" ובלי השגחה? ויהי כשמיוזאת הרב הקדוש הרבי מקוצק ז"ל, צוח בקול גדול: פייבל, הלא כתוב: "לא תגנוב!" ואמר הצדיק בעל "שפט אמרת", שבשעה ששמע את הקריאה של הרבי מקוצק, נדמה לו שי אפשר כל לגנוב שום דבר בעולם מחמת הלאו של "לא תגנוב".

והחסידים הזכנים סיפורו, שדבר זה הביא בעל "שפט אמרת" ז"ל מקוצק בפעם הראשונה.

הציון המשופץ של האדומים בבית קוצק

עינו עליו. ויהי בחזי הלילה ראה המלמד כי הבוחר מנידל בא ייחידי לבית המדרש ולומד גمراה בתלהבות עצומה, כשהוא עומד על רגל אחת. התחליל המלמד לשוקל בעדתו, אם להבחור זהה כיוון הרבי, או שמא מקרה הוא, עד שראה בכמהليلות רצופים שהבחור עושה כן. פעם התחליל המלמד להשתעל ולפהק. הרגש הבוחר שאיזה איש נמצא

ב-כ"ב בשבט חל יום ההלווא של האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוצק זצוק"ל. מתולדותיו: רבי מנחם מנדיל מרגנסטרן, הצדיק מקוצק, נולד בשנת תקמ"ז בעיר גוראי שבפלך לובלין. בגיל שלוש עשרה כבר היה בקי בש"ס ומפרשיו. בעת שישב בבית חותנו בטומשוב, נמשך רבי מנחם מנדל לחסידות והפקת תלמידים של רבי שמחה בונם מפשיסחה והחוצה מלובלין.

האביך רכש לעצמו מעריצים רבים ביחוד בקרב החסידים הצעירים והלמדנים הגדולים. לאחר בנייתו חצרו בקובץ, נסעו אליו חסידים רבים. על תלמידיו נמננו גם הצדיקים מגור, בעל "חדושי הרוי"ס" ורבי חנוך הניד מאלכסנדר. עשרים שנה תמיות התבودד באהלו ולא רצה לראות פניו איש. נסתלק לגני זרומים בשנת תרי"ט והוא בן שבעים ושלש שנה.

מלמד אחד מעיר גוריי הסמוכה ללובלין, היה רגיל לנוטע להרב קוצק זצ"ל, הנזכר בשם "החוצה" מלובלין.

פעם אחת אמר לו הרבי: בעיר נמצא נצוץ קדוש אחד, ראה נא לחקר אותו ולהביאו אליו. בבואה המלמד לבתו, התחיל לחקר ולהפש למני מבני עירו נתכוון הרבי. פשפש ולא מצא.

ובאותה העיר נמצא אז בחור צער אחד בשם מנדיל, והוא הוא שברבות הימים נתפרנס בשם הרב הקדוש רבי מנחם מנדיל

בשורות משמות لتושבי קריית מלאכי והסבירה

בס"ד

נפתח שיעור חדש
בימי רביעי-ב-8 בלילה
בבית הכנסת "בית-אל"
ברחוב ספרा.

את השיעור יגיש
הרב עדן וובר שליט"א
ובסיומו יערוך תיקון החיד"א
לכל המשתתפים
תושבי הקרייה והסבירה
מוזמנים לבוא בהמונייהם

מבט לאירועי השבוע המשך מעתוד 1

באחרונה סיידرت כתבות שכותרתן: "התפקידים ההיסטוריים של העולם החורדי". ובכדי להוכיח את דיבריהם, מציגים בכתביהם יהודים פגועי נש שנוידלו בעולם החורדי ופרשו ממנה בוגרונותם בשל אי יכולתם להתמודד עם המטלות שהעולם החורדי הציג לפניהם. מחולל הכתבות הללו שאין יודע מימינו ומשמאלו מהו עולם היהדות האמיתית, טוען שם העולם החורדי לא היה קורס ומתפורר קבוע צורכי פורשיים זו לא הייתה מתניתת ממנה.

ובן מליאו לכל בר דעת שטעינה זו היא

/ 13 / 22

עלון זה יוצא ביחסות המפעל רצשות התפלין "מלךות" בקריית מלאכי בהנהגת רבי איל אולאי שיחי

אשר זוכות לברכותיהם והסבירותיהם של גדולי ישראל שליט"א

תיקון החיד"א להצלחה, רפואי, פרואה, צרפת ומציאות הזיווג - טל' 058-5828284 | לעילוי נשמת הגה"ח המשפייע ורבי שמעון יעקבובי ז"ל